

BOLESŁAW HEBROWSKI

1921–2014

Mgr inż. Bolesław Hebrowski urodził się 20 lutego 1921 r. w Słonimie (obwód grodzieński) i w tym samym roku wraz z rodzicami powrócił do Wilna, gdzie zamieszkali na stałe w dzielnicy Zwierzyniec (kolejno przy ul. Sosnowej, Chmielnej i S. Moniuszki, a po zbombardowaniu budynku podczas II Wojny Światowej – przy ul. Wilkomierskiej). W Wilnie ukończył szkołę podstawową i gimnazjum, które zakończył tajną polską maturą złożoną 3 maja 1940 r. W czasie okupacji walczył w partyzantce oraz w Armii Krajowej. W 1944 r., wraz z pięcioma tysiącami żołnierzy AK, został zesłany do obozu pracy, gdzie w temperaturze -40°C pracował przy wyrębie lasu w rosyjskiej tajdze aż do powrotu do Polski w styczniu 1946 r. O tym, jak bohatersko przeżył trudne lata wojny i okupacji mogą świadczyć odznaczenia, jakie otrzymał – Krzyż Walcznych (1967), Krzyż Partyzancki (1968) oraz Krzyż Armii Krajowej (1994).

Po powrocie z zesłania osiedlił się we Wrocławiu, gdzie podjął studia najpierw na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego, lecz po dalszym namyśle – widząc ogrom ruin wokół – szybko przeniósł się na Wydział Budownictwa Politechniki Wrocławskiej. W czasie studiów pracował, najpierw jako budowlaniec, m.in. w przedsiębiorstwie „Żegluga na Odrze” i spółdzielni „Przebudowa”, a później wykładał statykę budowli oraz materiałoznawstwo w Technikum Budowlanym we Wrocławiu. W czasie studiów założył także rodzinę. Mgr inż. Bolesław Hebrowski należał do pierwszego rocznika absolwentów Politechniki Wrocławskiej – w styczniu 1951 r. obronił pracę dyplomową z zakresu budownictwa wodnego. Następnie w zawodzie inżyniera przepracował 55 lat, w tym 36 lat we Wrocławskim Biurze Projektowo-Badawczym Budownictwa Przemysłowego na stanowisku głównego projektanta i kierownika pracowni. Był autorem projektów technicznych z zakresu gospodarki wodnej w wielu kluczowych zakładach przemysłowych w całym kraju, takich jak Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi (kopalnie „Lubin”, „Polkowice”, „Rudna”, „Sierszowice”, huty „Głogów I” i „Głogów II”), Huta Miedzi „Legnica”, Huta Cynku w Miasteczku Śląskim, Cementownia „Warta” w Działoszynie, Huta „Stalowa Wola”, Huta w Ostrowcu Świętokrzyskim, Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Fabryka Samochodów Ciężarowych w Starachowicach, szereg znanych zakładów we Wrocławiu, jak „Pafawag”, „Dolmel”, „Polar”, „Pilmet”, „Hutmen”, „Hydrał” i wiele innych.

Pracę projektanta mgr inż. Bolesław Hebrowski przez 17 lat łączył z pracą dydaktyczną w Politechnice Wrocławskiej. W 1953 r. rozpoczął pracę jako starszy asystent w Katedrze Wodociągów i Kanalizacji, którą wówczas kierował prof. Tadeusz Gabryszewski. Na tym stanowisku przepracował 9 lat, a następnie w latach 1962–1970, w ramach prac zleconych, prowadził jeszcze prace dyplomowe oraz był wykładowcą na studiach dla pracujących i studiach podyplomowych. W uznaniu zasług dydaktycznych i organizacyjnych otrzymał w 1991 r. Złotą Odznakę Politechniki Wrocławskiej.

Drugą – oprócz pracy zawodowej projektanta – pasją mgr. inż. Bolesława Hebrowskiego była praca społeczna na rzecz środowiska inżynierskiego. Już w kwietniu 1953 r. wstąpił do Polskiego Zrzeszenia Gazowników, Wodociągowców i Techników Sanitarnych, które w 1957 r. zmieniło nazwę na Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych (PZITS). W Zrzeszeniu tym przez 60 lat pełnił wiele ważnych i odpowiedzialnych funkcji, odciskając swoje piętno na dzisiejszym kształcie Oddziału Dolnośląskiego PZITS we Wrocławiu. Przez 41 lat pracował w Zarządzie Oddziału, w tym 21 lat pełnił funkcje przewodniczącego sekcji branżowych, 10 lat był wiceprezesem i kolejne 10 lat – prezesem Oddziału. W 1966 r. zainicjował i przez wiele lat organizował ogólnopolskie konferencje z cyklu „Postęp Techniczny w Wodociągach” i „Postęp Techniczny w Kanalizacji”, pełniąc przez 12 lat funkcję sekretarza naukowego tych konferencji, a przez kolejne 30 lat pracował w Radzie Programowej konferencji „Postęp Techniczny w Wodociągach”. Ponadto był inicjatorem i współorganizatorem trudnej do określenia liczby sympozjów i seminariów służących szkoleniu kadry inżynierskiej oraz promocji nowoczesnych rozwiązań technicznych. Pełnił także funkcję kierownika Biura Studiów i Rzecznostwa PZITS we Wrocławiu w latach jego największej świetności. W uznaniu zasług B. Hebrowski został odznaczony Srebrną (1966) i Złotą (1972) Odznaką Honorową PZITS oraz Srebrną (1969), Złotą (1975) i Diamentową (2010) Odznaką Honorową NOT. Podczas Walnego Zebrania Oddziału w 2004 r. otrzymał godność Honorowego Prezesa Oddziału Dolnośląskiego PZITS, natomiast za wybitne zasługi w całej działalności społecznej otrzymał najwyższe odznaczenia PZITS – godność Członka Honorowego PZITS (1994) oraz Medal im. prof. Zygmunta Rudolfa (2000). Za wybitne zasługi dla całego ruchu stowarzyszeniowego otrzymał także godność Członka Honorowego Wrocławskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT (1997), a jego nazwisko zostało umieszczone na tablicy „Zasłużony dla OW NOT” w holu budynku NOT we Wrocławiu.

Niezależnie od działalności społecznej w PZITS, mgr inż. Bolesław Hebrowski pracował społecznie w Komisji Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Rady Narodowej m. Wrocławia (1965–1973), w Komisji Planowania Gospodarczego przy Wojewódzkiej Radzie Narodowej we Wrocławiu (1954–1972) oraz w Komisji Rozwoju Gospodarczego i Zagospodarowania Przestrzennego Rady Narodowej Województwa Wrocławskiego i Miasta Wrocławia (1982–1985). Za ten rodzaj aktywności społecznej na rzecz Wrocławia i regionu otrzymał wiele odznaczeń resortowych, m.in. Odznakę Budowniczego Wrocławia (1969), Odznakę Honorową Zasłużonego Pracownika Rady Narodowej (1972), Srebrną Odznakę Zasłużonego dla Dolnego Śląska (1973), Odznakę Budowniczego LGOM (1973), Złotą Odznakę Zasłużonego dla Budownictwa i Przemysłu (1976), Złotą Odznakę Zasłużonego dla woj. Wrocławskiego i Miasta Wrocławia (1985), Złotą Odznakę za Zasługi dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (1990). Udzielał się także bardzo aktywnie w Klubie Budowniczych Wrocławia, za co otrzymał Złotą Odznakę Towarzystwa Miłośników Wrocławia (1997).

Za niezwykle bogate osiągnięcia zawodowe i społeczne otrzymał również odznaczenia państwowe – Złoty Krzyż Zasługi (1967), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1978) oraz Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1987). Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej odznaczył go także (wraz z małżonką) Medalem za Długoletnie Pożycie Małżeńskie (1999).

Mgr inż. Bolesław Hebrowski – przeżywszy 93 lata – zmarł 25 czerwca 2014 r. i 2 lipca 2014 r. został pochowany na cmentarzu komunalnym przy ul. Grabiszyńskiej we Wrocławiu. W pamięci środowiska inżynierskiego zawsze pozostanie jako prawy, życzliwy i koleżeński człowiek, niezwykle otwarty na problemy i potrzeby drugiego człowieka.

